

Nevěř horoskopům!

Tento příběh je smyšlený a nepopisuje skutečné události, ani postavy. Tento příběh vznikl na základě domácího úkolu dcerky mé sousedky. Rozumím učitelům, když zadají: „Napište fejeton...“ Jsou dívka smyšlením příběhu nadaná a jsou ta, co se takovým úkolem trápí. Pétulu jsem poznal, když jí bylo pět, šest let. S její mamkou sousedi, občas jsme pokecali. A pak, o nějakých deset let déle, mne mamka oslovila, zda bych dcerce nepomohl. Čeština nebyla úplně její doménou, stejně jako mé úspěchy v českém jazyce byly bídné. Já samá čtyřka a její o něco lepší. Za tři. Ale úkol, před který byla postavena, ji trápil a mamka usoudila, neb jsem již tenkrát psal povídky, že lepší učitel čtyřkař, než čtyřky z češtiny dcerky. Přivedla mi ji jako na popravu. Peťula se sklopenou hlavou a já bezradný.

Začali jsme si povídat. „Máš nějaký nápad?“ Její oči nahoru a zase hledala drobečky na koberci. Mlčení... „Hele, co bys chtěla dělat za práci?“ Její oči: Chvilku strop obýváku a pak konferenční stůlek a na něm ubrousek. „Peťulko, o čem budeme psát?“ Mlčení... Jsem na rozpacích, zda to dítě nevrátím mamince a... „Já nevím...“ ozval se nesmělý hlásek dívenky.

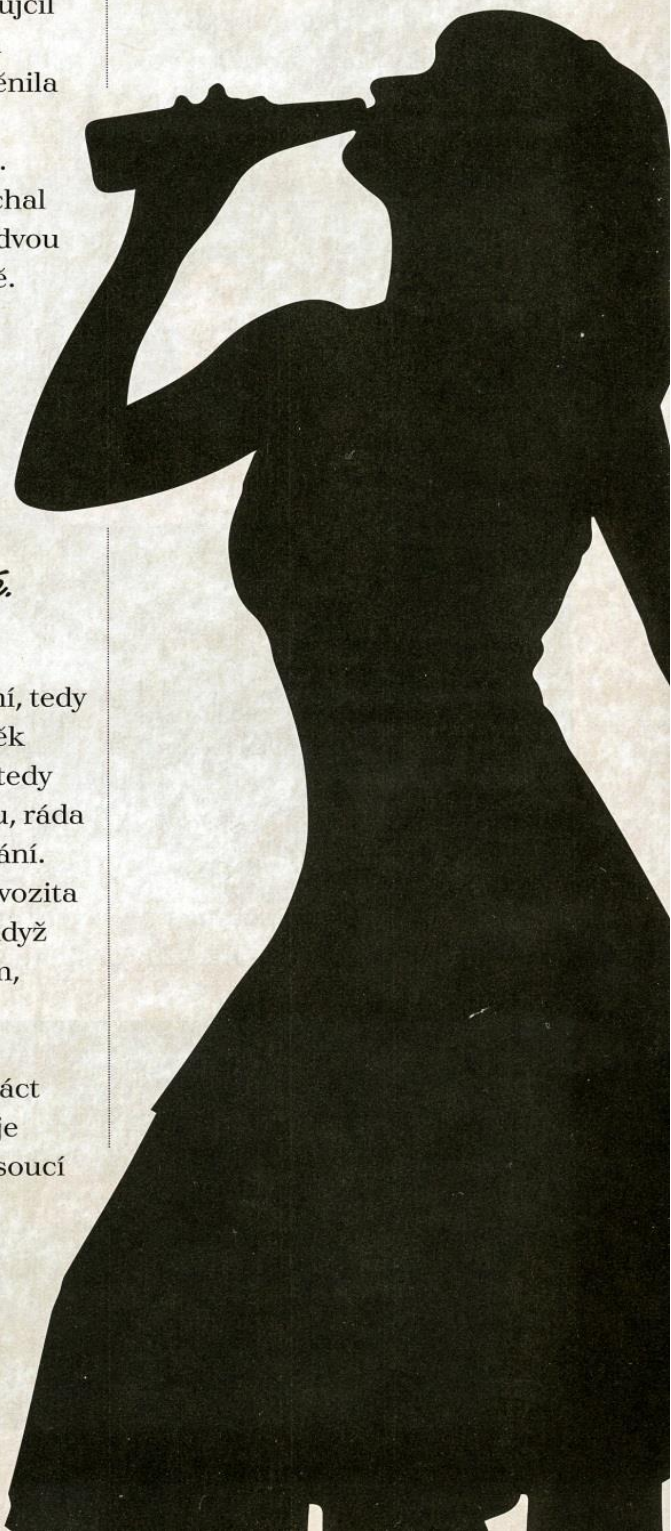
Ožil jsem a napověděl možnost napsat fejeton o přijímacím řízení u nějaké firmy. A tak jsme si najednou povídali a mne napadlo, že si přečteme horoskop. Povídali jsme si a já jí propůjčil klávesnici počítače. Začala nesměle a postupně proměnila představu v psané slovo. Najednou ji to začalo bavit. Trochu jsem ji vedl, ale nechal jsem ji tvořit. Po nějakých dvou hodinách bylo dílo na světě.

Následující text jsem trochu upravil dle svého, ale základ je vytvořil Petry Škodové.

Je něco po deváté ranní, tedy hodně brzy na to, aby člověk vysedával v putyce. Sedím tedy v bistro, čekaje na schůzku, ráda bych změnila své zaměstnání. Mou dušičkou cloumá nervozita hraničící s hysterií. Vždy, když mám projít čímsi důležitým, prožívám horoucí muka. Sebedůvěra na bodu nula, slovní zásoba zhruba patnáct slov a deodorant přehlušuje cosi jiného, člověčího. Třesoucí se ruka podává k ústům hrnek kávy, rty bezmocně ševlí: „Já tam nejdu“.

Kousek ode mne do stropu civí jakýsi denní tisk. Že by trocha

rozptýlení? Beru čtivo do rukou, čtivo se třese. Aha, to ta má ruka. Bezcílně procházím stránkami. Politika. „Ach jo.“ Vzdychám. Recepty. „Dnes vařit nebudu. Dostanou chleba s máslem.“

Sport. „No jo, ty chlapský kraviny“. Horoskop. „Zase ty univerzální bludy.“ Avšak...“ Zamyslela jsem se.. Tak co tam píší? Něco mě nutkalo přečíst si ten svůj blud. No jo, ta zvědavost. Hledám Raka. A, tady. Horoskop skýtá nějakých deset řádků novinového sloupce. Má přirozená lenost ke čtení byla přeprána strohostí sdělení mého osudu.

Tak v lásce to mám dobrý, i když mohou přijít mráčky. „Hmmm“. Zdraví mám celkem v pořádku a po profesní stránce mne dnes čeká úspěch. Zamýšlím se. Že bych tam šla? Ruce se přestávají třást a slovní zásoba se rozmohla o „Dobrý den“ a „Děkuji vám“. To už vcelku jde. Kafe jsem do sebe otočila na ex. Jdu. Sice trochu váhám, ale jdu.

Ředitel společnosti mne přijal s vlídným úsměvem, skouknul mne shora dolů s vilným úšklebkem, půl hodiny mne zahrnoval otázkami s prapodivným výrazem a na konec mi poděkoval a oznámil termín nástupu.

Použila jsem své „Děkuji Vám“ a vzpomněla si na „Nashledanou, budu se těšit“.

Vrátila jsem se s úplně jiným třesem v těle do zmíněného bistra a objednala si dvojitého panáka a plzeňskou dvanáctku. Na stole stále ještě odpočívá denní tisk. Po očku na něj házím spokojené

úsměvy a klopím do sebe sklenku lihoviny. Otřásla jsem se hnusem a laškovně na noviny vyplazuji jazyk. Napila jsem se piva a v tom mi zamrazilo. „To není možný! To je blbost! Cože? Nevěřím!“ přibližuji si roh papíru k očím. „Vždyť je to tři dny starý!!! Podvod!!!!“. Hulákám na celou místnost a znechuceně odcházím.

Dostala jedničku. Spousta slov bylo mnou doporučeno, ale příběh její. Co na to říci? Nevěřte horoskopům, anebo si posbírejte ty pozitivní a občas si jeden

z nich přečtete. Potěší a je jedno, zda je tři dny a nebo tři týdny starý. Usmívejte se na život a on se bude usmívat na vás.

Tak vás zdraví HyPulík

